

Drobnosti.

Kaj pripovedujejo Lahji o ženi. Znana laška vljudnost proti ženskemu spolu se razodeva posebno v prigovorih. Lah pravi: Ženske zamolče samo to, česar ne vedó. — Ženska je zvitejša ko vrag, dasi je le majhna. — Kdor se oženi, mora imeti dvoje možganov. — Ženske in luna — danes svetle — jutri temne. — Kdor ima ženo, ima bridkost. — Dolgi lasje — kratka pamet. — Seveda pripovedujejo prigovori mnogo, čemur bi pritrdile tudi naše bralke: Kdor ima mater, ne sme jokati. — Dobra mati ne vpraša: ali hočeš? (ampak kar dá in ukaže). — Mati — mučenica. — Katera ima jamico na licih, dobi moža tudi brez dote. — Kakoršno hočeš rodbino, tako si vzemi ženo. — Dobra žena je vredna krone. — Kdor ženo pretepa, tepe vso hišo. — Pokaži mi ženo in povem ti, kdo je njen mož. — Nališpani ženi obrni hrbet. — Lepo okrašena soba — modra žena. — Ne sodi ženskih in platna ob sveči. — Dobra žena naredi dobrega moža.

Nov leteči stroj. Konec lanskega leta je predaval na Dunaju v dvorani inženirjev in arhitektov brnski profesor Jurij Wellner o novem letečem stroju. Najprej je na kratko razložil do sedaj znane leteče stroje in naprave. Najbolj so se doslej obnesle naprave z zmajevimi perotmi. Profesor Wellner pa méni, da so možni stroji z gonilniki (motorji), zakaj le tedaj bodo leteči stroji kaj vredni, če se bodo mogli ustaviti v zraku, kar še ptiči težko storé. Predavalec méni, da bodo te naprave še pred koncem tega veka v navadni rabi. Njegova naprava je gladka, poostrena ladjica, obsegajoča gonilnik, ki vrti na obeh straneh krilna kolesa, in prostor za potnike in kurivo. Koles se lahko priredi več, šest, štiri ali dve. Mehanizem je podoben Morganovim veselskim kolesom na parobrodih. Profesorja Wellnerja stroj ima prostor za štiri do osem ljudi. Na obeh straneh ima po tri kolesa, 6.5 m v premeru. Gonilnik ima moči za osemdeset konjskih sil, ki bi imele pri 135. zasukih začetno brzino 45 m v sekundi in bi nosile 6400 kg. — Vsi poslušalci so bili zadovoljni s predavanjem in so sklenili, da napravi avstrijsko društvo arhitektov in inženirjev tak stroj za dva človeka, ki bo stal 5000 gld.

„Pol. Corr.“ poroča o nesreči, ki se je pripetila poročniku redovne ladije vit. Höhnelu. Dopis s 15. nov. 1893. slove: Pod vodstvom Mr. Chanler-a in vit. Höhnela stoječa ekspedicija se je nahajala 22. vel. srpana 1893. pri Seji, na jugu pogorja Boroghija, da bi streljala slone. Še nista nobenega zagledala, kar se pripeti Höhnelu grozna nesreča. V gostem gozdu sta bila oba gospoda, ko opazi Höhnel bližajočega se

nosoroga. Upajoč, da mu uide, skoči na stran, toda žival ga sledi in ga podere na tla. Nosorog poskuša ranjenca z rogom na stegnu prijeti, a se mu ne posreči, ker je ležal poročnik na tleh in se dobro umikaval. Nosorog otiplje ranjenca z gobcem, sune ga močno in odide sopihaje dalje. Höhnel vstane in se prepriča, da ni nobena kost prelomljena; zaradi izgube krvi pa je moral leči. Mr. Chanler niti slutil ni, kaj se je pripetilo Höhnelu. Ko se čez nekoliko minut približa ranjencu, sleče mu strgano obleko in mu izpere rane. Potem ga nesó do stanišča. Tu ostane Chanler pet dnij, da bi se ranjenec odpočil. Toda njegovo stanje se je shujšalo, trebuh mu je otekel in ga silno bolel, dasi so mu pokladali nanj mrzle ohlapke noč in dan. Prvih deset do dvanajst dnij je silno trpel, za trenutek ni mogel zatisniti očíj. Niti mleka niti juhe ni mogel uživati. Moči so ga zapuščale, mislili so, da bo izdihnil. K sreči se mu je potlej obrnilo na bolje; 27. sept. je nastopil Höhnel s Chanlerovimi služabniki vrnitev in je dospel po mnogih težavah do skotske misijonske postaje Kibuczi. Ko je ozdravel, povrnil se je Höhnel čez Zanzibar domov. — Pred kratkim smo čitali, da se je doma pozdravil.

Slepi konji. Malokomu je znano, zakaj toliko konj oslepi. To provzročajo strašnice pri konjski opravi. Konjske oči stojé v ostrem kotu z nosno kostjo, gledajo torej bolj na stran, kakor naravnost naprej. Meneč, da se konji ne bodo tako lahko plašili, napravljajo jim strašnice, ki zavirajo pogled na strani. Konj pa ni za to ustvarjen in vedno trpi, ker se okó ne more temu privaditi. Umevamo torej lahko, da vid peša, dokler popolnoma ne oslabi. Sploh so pa strašnice nepotrebne in le še bolj plaše konja.

Pusti konju rep! Kdor konju odstriže rep, muči zeló ubogo žival. Poglejte le ostrizenega konja poletnega dné, kako se zastonj trudi, da bi se obranil kri sesajočih muh in komarjev! Najbolj mučijo takisto konje bogatini, ki imajo konje le zaradi lepšega. Ta muka ni nič drugega, kakor nespametna šega, ker mislijo, da so konji na videz polnokrvni, če jim prestrižejo ali odstrižejo rep. Pogostoma se pa zgodi, da se splaši konj ali uide prav zaradi tega, ker se brez repa ne more ubraniti pikov. Odpravite torej to razvado!

Zoper kačji pik. Profesorju živinozdravniške šole v Maisons-Alfortu Kaufmannu je priznala francoska medicinska akademija Orfilov dar za razpravo o kačjem piku. Kaufmann navaja v tem spisu kromovo kislino kot najza- nesljljivejše sredstvo zoper kačji pik. Strokov-